

Z probdělých nocí jen
přibývají vrásky
k ránu se ztrácí vůně
večerní lásky
Svět jako defilé
náhodných známých
každý tvůj příchod jen
vyvolá fámy

Život jsou zrychlený
obrázky z kina
proč stále odcházíš
čí je to vina
Jak s páskou na očích
vnímáš jen sebe
a vůbec necítíš mě
vedle tebe
chceš si jen hrát

Mít tak moc s čarovným proutkem
vrátit ti reálný svět
jak se zdá tak čekat mi zbývá
ještě dlouhých pár let

Dráždí tě můj ptaní
to co se rozumný zdá
máš své ideály
zbytek tě nezajímá
Ale lepší je vždycky vědět
než nemít zdání
tak poslouchej už něco řekni
i když to raní

Pálí mě stopy tvých dotyků
budí mě ze sna
čekají na přiznání
na můj pád

Říkám ne a znovu se bráním
nad ránem pročítám snář
přemítám kdy se zas vrátíš
nadávám na kalendář

Dráždí tě můj ptaní...

Pálí mě stopy tvých dotyků...